

Dosarul nr. 3ra-1268/22
2-21085391-01-3ra-16122022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani (jud. A. Paniș)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. G. Mîra, A. Bostan, G. Dașchevici)

ÎNCHEIERE

22 februarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Nicolae Craiu
Aliona Miron

examinând admisibilitatea recursului depus de Sergiu Canțîr

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată a lui Sergiu Canțîr împotriva Inspectoratului General al Poliției și Inspectoratului de poliție Criuleni cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil și încasarea salariului pentru perioada lipsei forțate de la muncă

împotriva deciziei din 20 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul depus de Sergiu Canțîr și menținută hotărârea din 17 noiembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 7 iunie 2021, Sergiu Canțîr a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției și Inspectoratului de poliție Criuleni cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil și încasarea salariului pentru perioada lipsei forțate de la muncă.

În motivarea acțiunii a invocat că prin ordinului Inspectoratului General al Poliției nr. 176 ef din 16 aprilie 2020, a fost încetat raportul de serviciu al funcționarului public cu statut special, Sergiu Canțîr, din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, în temeiul art. 38 alin. (1) lit. c) din Legea privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne nr. 288 din 16 decembrie 2016 - acumularea vechimii în muncă ce permite dreptul la pensie.

Ulterior, prin ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 217 ef din 15 mai 2020, a fost reîncadrat în funcția de ofițer superior al serviciului interacțiune comunicară al secției securitate publică al Inspectoratului de poliție Criuleni al

Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne până la 29 decembrie 2020.

Prin ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 539 ef din 15 decembrie 2020, a fost prelungit raportul de serviciu până la 29 martie 2021.

A comunicat că la 11 martie 2021, s-a adresat către angajator cu o cerere privind prelungirea raportului de serviciu conform art. 38 alin. (4) din Legea privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne nr. 288 din 16 decembrie 2016, la care nu a primit niciun răspuns.

A menționat că prin ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 124 ef din 18 martie 2021, a fost încetat raportul de serviciu în temeiul art. 38 alin. (1) lit. c), d) și alin. (3) din Legea privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne nr. 288 din 16 decembrie 2016, de la data de 29 martie 2021.

A considerat că ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 124 ef din 18 martie 2021 este ilegal și neîntemeiat.

Astfel, a evidențiat că a activat în baza contractului individual de muncă pe perioadă determinată doar 10 luni și 13 zile, începând cu 15 mai 2020 până la 28 martie 2021.

Respectiv, nu a fost îndeplinită condiția de 5 ani.

De asemenea, a remarcat că, în speța dată, nu pot fi aplicate prevederile art. 38 alin. (1) lit. c) din Legea privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne nr. 288 din 16 decembrie 2016, din motiv că dânsul avea contract individual de muncă încheiat în condițiile art. 38 alin. (4) pentru perioadă determinată și nu poate fi aplicată condiția de pensionare.

Totodată, a evidențiat că nu pot fi aplicate nici prevederile art. 38 alin. (1) lit. d) din legea menționată, deoarece activa în funcție de ofițer superior pe perioada concediului pentru îngrijirea copilului al inspectorului superior Alina Ciornîi, după cum este prevăzut și în ordinul nr. 217 ef din 15 mai 2020, care și la moment este vacantă, iar inspectorul superior Alina Ciornîi se află în continuare în concediul pentru îngrijirea copilului. La moment în cadrul Inspectoratului de poliție Criuleni sunt încă 14 funcții vacante.

La fel, a accentuat că nu pot fi aplicate nici prevederile art. 38 alin. (3) din Legea privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne nr. 288 din 16 decembrie 2016, întrucât nici unul din punctele enunțate în această normă legală nu corespunde situației reale și, respectiv, nu are careva tangență cu speța dată.

A subliniat că motivele de drept invocate în ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 124 ef din 18 martie 2021 sunt ilegale și vin în contradicție cu situația prevăzută de art. 38 alin. (4) din Legea privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne nr. 288 din 16 decembrie 2016, care a fost total neglijată de către Inspectoratul General al Poliției, chiar dacă dânsul a solicitat prelungirea termenului cu privire la raportul de serviciu și funcția pe care o deținea mai este vacantă pentru perioada concediului de îngrijire a copilului a inspectorului superior Alina Ciornîi.

În perioada 15 mai 2020 - 28 martie 2021, în care a fost angajat în baza contractului individual de muncă pe perioadă determinată, nu a fost vizat în careva anchete de serviciu și nici nu au fost aplicate careva sancțiuni în privința sa. Mai mult ca atât, în perioada în care a activat în calitate de ofițer de poliție până la termenul de pensionare, a fost decorat cu premii bănești și diferite distincții ale Ministerului Afacerilor Interne.

Și-a întemeiat pretențiile în temeiul dispozițiilor art. 1, 3, 5, 6, 7, 38 alin. (4), 42 din Legea privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne nr. 288 din 16 decembrie 2016, art. 10, 11 alin. (1) lit. a), b), 17, 21, 23, 39, 31, 36, 40, 44, 60, 189, 193, 206 alin. (1) lit. a), b), 209, 211, 212, 219 Cod administrativ.

A solicitat anularea ordinului Inspectoratului General al Poliției nr. 124 ef din 18 martie 2021, obligarea emiterii ordinului cu privire la prelungirea raportului individual de muncă pe perioadă determinată în condițiile art. 38 alin. (4) din Legea privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne nr. 288 din 16 decembrie 2016 și încasarea salariului pentru perioada lipsei forțate de la muncă.

Prin hotărârea din 17 noiembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea de contencios administrativ inițiată de Sergiu Canțîr.

La 7 decembrie 2021, cu respectarea termenului prevăzut la art. 232 alin. (1) Cod administrativ, Sergiu Canțîr a depus apel nemotivat împotriva hotărârii primei instanțe, iar la 7 martie 2022, cu respectarea termenului prevăzut la art. 232 alin. (2) Cod administrativ, a fost prezentată motivarea apelului.

Prin decizia din 20 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul depus de Sergiu Canțîr și menținută hotărârea din 17 noiembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani.

La 10 octombrie 2022, Sergiu Canțîr a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 20 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi decizii de admitere a acțiunii.

La 16 ianuarie 2023, în adresa Inspectoratului General al Poliției și Inspectoratului de poliție Criuleni a fost expediată copia recursului depus de Sergiu Canțîr, cu înștiințarea despre necesitatea prezentării referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 146), fiind recepționată de către destinatari la 19 ianuarie 2023, ceea ce se atestă prin avizele de recepție anexate la actele cauzei (f. d. 147-148).

Până la data stabilită pentru examinarea admisibilității recursului, intimații nu și-au valorificat acest drept procedural și nu au depus referințe.

Examinând admisibilitatea recursului depus de Sergiu Canțîr, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră drept inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) și (2) lit. e) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă

este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere. Recursul se declară inadmisibil în special când motivarea recursului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 245 alin. (2).

Conform art. 245 alin. (1) și (2) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Totodată, regulile generale ce țin de calcularea termenelor în materie de contencios administrativ sunt reglementate prin prisma art. 195 Cod administrativ potrivit cărora procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art. 169-171.

În conformitate cu art. 110 CPC, termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.

Conform art. 111 alin. (1)-(4) CPC, actele de procedură se efectuează în termenul prevăzut de lege. În cazul în care nu este stabilit prin lege, termenul de procedură se fixează de către instanța judecătorească. Termenul de procedură se instituie prin indicarea unei date calendaristice, datei comunicării actului de procedură, a unei perioade sau prin referire la un eveniment viitor și cert că se va produce. În ultimul caz, actul de procedură poate fi efectuat în decursul întregii perioade. Dacă începutul curgerii termenului este determinat de un eveniment sau moment în timp care va surveni pe parcursul zilei, inclusiv de comunicarea actului de procedură, atunci ziua survenirii evenimentului sau a momentului nu se ia în considerare la calcularea termenului. Dacă începutul curgerii termenului se determină prin începutul unei zile, această zi se include în termen.

Potrivit art. 113 CPC, dreptul de a efectua actul de procedură încetează odată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de instanța de judecată. Nerespectarea termenului atrage după sine decăderea din dreptul de a efectua actul de procedură, dacă legea nu prevede altfel.

Pornind de la prevederile legale menționate supra, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează că termenele procedurale stabilesc regimul optim pentru realizarea justiției, fiind o modalitate de ordonare a realizării acțiunilor procedurale și fortificarea securității raporturilor juridice.

Exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru, prestabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor exigențe, căror li se subsumează și instituirea unor termene, după a căror expirare valorificarea respectivului drept nu mai este posibilă.

Potrivit art. 223 Cod administrativ, hotărârile și alte acte de dispoziție prin care se stabilesc termene, precum și numirea ședințelor și citațiile se notifică participanților la proces conform art. 96-114.

În conformitate cu art. 96 alin. (1) Cod administrativ, notificările și comunicările către participanții la procedura administrativă se realizează în orice formă de comunicare adecvată, rapidă și eficientă din punctul de vedere al costurilor. Comunicarea prin mijloace electronice are prioritate dacă este adecvată obiectului comunicării și acceptată de participantul la procedură.

Din dispozițiile art. 97 alin. (1) și (3) Cod administrativ, rezultă că notificarea este comunicarea, dispusă de autoritatea publică, a unui înscris în forma stabilită de prezentul cod. Autoritatea publică poate alege între următoarele forme de notificare: a) notificare prin act de recunoaștere a recepționării; b) notificare prin poștă cu act de notificare; c) notificare prin poștă cu scrisoare recomandată; d) notificare prin poștă electronică sau prin mijloace electronice de comunicație dedicate.

Astfel, din actele cauzei cert rezultă că dispozitivul deciziei contestate a fost pronunțat de Curtea de Apel Chișinău la 20 septembrie 2022, în ședință publică (f. d. 131).

Se mai constată că în dispozitivul deciziei din 20 septembrie 2022, Curtea de Apel Chișinău a indicat cu suficientă claritate căile, termenul și modul de atac al acesteia prevăzute de legislația în vigoare.

La 10 octombrie 2022, cu respectarea termenului prevăzut la art. 245 alin. (1) Cod administrativ, Sergiu Canțîr a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 20 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău (f. d. 143).

Se reține că la 8 decembrie 2022, Curtea de Apel Chișinău, prin intermediul poștei electronice, a expediat la adresa electronică a participanților la proces, inclusiv a reprezentantului lui Sergiu Canțîr, avocatului Andrian Badia – avocat.badia@gmail.com, indicată în mandatul seria MA nr. 1609007 din 16 septembrie 2021, copia deciziei motivate din 20 septembrie 2022, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică anexat la actele cauzei (f. d. 142).

De altfel, actele cauzei, și anume, procesul-verbal al ședinței de judecată din 20 septembrie 2022, denotă incontestabil că reprezentantul lui Sergiu Canțîr, avocatul Andrian Badia a participat în ședința de judecată a instanței de apel din 20 septembrie 2022, când a fost pronunțat dispozitivul deciziei contestate (f. d. 128).

În acest context, relevanță în speța dată au prevederile art. 45 alin. (1) Cod administrativ, care statuează că persoanele fizice participă la procedura administrativă personal sau prin reprezentanții lor.

Iar potrivit art. 98 alin. (1) Cod administrativ, dacă în cadrul procedurii administrative un participant este reprezentat, conform art. 45, de către un reprezentant legal, notificările se adresează acestuia.

Astfel fiind, având în vedere faptul că copia deciziei motivate din 20 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată reprezentantului lui Sergiu Canțîr, avocatului Andrian Badia, la 8 decembrie 2022, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că termenul de 30 de zile, prevăzut la art. 245 alin. (2) Cod administrativ, pentru

prezentarea recursului motivat de către Sergiu Canțir a început să curgă la data de 9 decembrie 2022, ziua imediat următoare celei în care a fost notificată copia deciziei motivate a instanței de apel și urma să expire la data de 7 ianuarie 2023.

Dat fiind faptul că data de 7 ianuarie 2023 a fost zi de sâmbătă și de sărbătoare conform Codului muncii, iar data de 8 ianuarie 2023 – zi de duminică, prin urmare, zile nelucrătoare, ultima zi de depunere a recursului motivat se constată a fi data de 9 ianuarie 2023, ca următoarea zi lucrătoare.

Cu toate acestea, în pofida obligațiilor sale procesuale, Sergiu Canțir nu a depus motivarea recursului în interiorul acestui termen și chiar nici până în prezent, motiv pentru care survin consecințele art. 246 alin. (2) lit. e) Cod administrativ – recursul se declară inadmisibil, în special, când motivarea recursului nu a fost depusă.

Sub aspectul dat, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție notează că recursul depus împotriva deciziei instanței de apel este o cale de atac de drept, vizând în exclusivitate legalitatea actului de dispoziție contestat. Respectiv, dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici care, circumscrise fiind motivelor de recurs îngăduite de lege, sunt de natură să facă vizibile ilegalitatea deciziei contestate.

Așadar, recurentul Sergiu Canțir nu s-a conformat prevederilor legale și a formulat o cerere de recurs nemotivată, fără a evidenția motivele ilegalității și netemeinicii deciziei recurate, limitându-se doar la manifestarea dezacordului față de soluția pronunțată în apel. Această circumstanță face imposibilă exercitarea controlului judiciar de către instanța investită cu soluționarea căii de atac.

Or, în recurs nu este suficientă simpla expunere a dezacordului cu soluția instanței judecătorești, ci este necesară motivarea cu indicarea temeiurilor de ilegalitate pe care se întemeiază calea de atac, motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o decizie neîntemeiată. Condiția legală a expunerii motivelor de recurs implică determinarea greșelilor anume imputate instanței ierarhice inferioare, cu expunerea argumentată a criticilor în fapt și în drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că circumstanțele descrise supra evidențiază caracterul echivoc al recursului depus de Sergiu Canțir, or, ultimul fiind interesat în soarta soluționării prezentului litigiu, urma să întreprindă măsurile necesare de a proteja dreptul său de acces la instanță prin depunerea motivării recursului în termenul stabilit de lege, care să corespundă exigențelor impuse de legiuitor, condiție însă ce nu se atestă la caz.

Din aceste considerente și având în vedere că în cazul examinării admisibilității recursului depus de Sergiu Canțir, se va încălca principiul securității raporturilor juridice, garantat de articolul 6 și preambulul Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, completul

specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a-l declara inadmisibil, or, ține de obligația părților de a lua măsurile necesare privind protecția drepturilor sale de acces la justiție (*Van Harn împotriva Germaniei*).

În conformitate cu art. 230, 246 alin. (1) și (2) lit. e) Cod administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de Sergiu Canțir se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Nicolae Craiu

Aliona Miron